

IVAN FRANKO
ІВАН ФРАНКО

Мала академія наук України
Європейська академія наук, мистецтв та літератури
Київський національний університет імені Тараса Шевченка

ІВАН ФРАНКО

Пора це великая єсть!

Іван Франко

Поезії,
покладені на музику

Переклад французькою
та наукова редакція
ДМИТРА ЧИСТЯКА

Видання здійснене
за підтримки
Президента
Малої академії наук
України
СТАНІСЛАВА
ДОВГОГО

Видавництво
Сіжіллер

Jeune Académie des Sciences d'Ukraine
Académie européenne des Sciences, des Arts et des Lettres
Université nationale Taras Chevtchenko de Kyiv

IVAN FRANKO

Le temps mémorable est venu!

Poèmes
mis en musique

Traduction française
et édition scientifique
par Dr. DMYTRO TCHYSTIAK

L' édition est réalisée avec
le soutien
du Président
de la Jeune Académie des Sciences
d'Ukraine
Acad. STANISLAV
DOVGIÏ

Éditions
Sigillaire

Études ukrainiennes transdisciplinaires, Fascicule n° 9

Франко Іван. Пора це великая єсть! / Поезії, покладені на музику; переклад французькою Д. Чистяка; передмова С. Довгого. – Париж: Сіжіллер, 2016.

Franko Ivan. Le temps mémorable est venu ! / Poèmes mis en musique ; traduction française par Dmytro Tchystiak ; préface par Stanislav Dovgiï. Paris, Sigillaire, 2016.

Видання ілюстроване малярськими роботами українських художників

Редакція французького тексту
проф. *О.О. Соломарської*

Дизайн і макет видання
та комп'ютерна верстка
В.М. Кудляк, Р.О. Олійник

Верстка нотного тексту
Юрія Яценка

L' édition est illustrée par les tableaux de

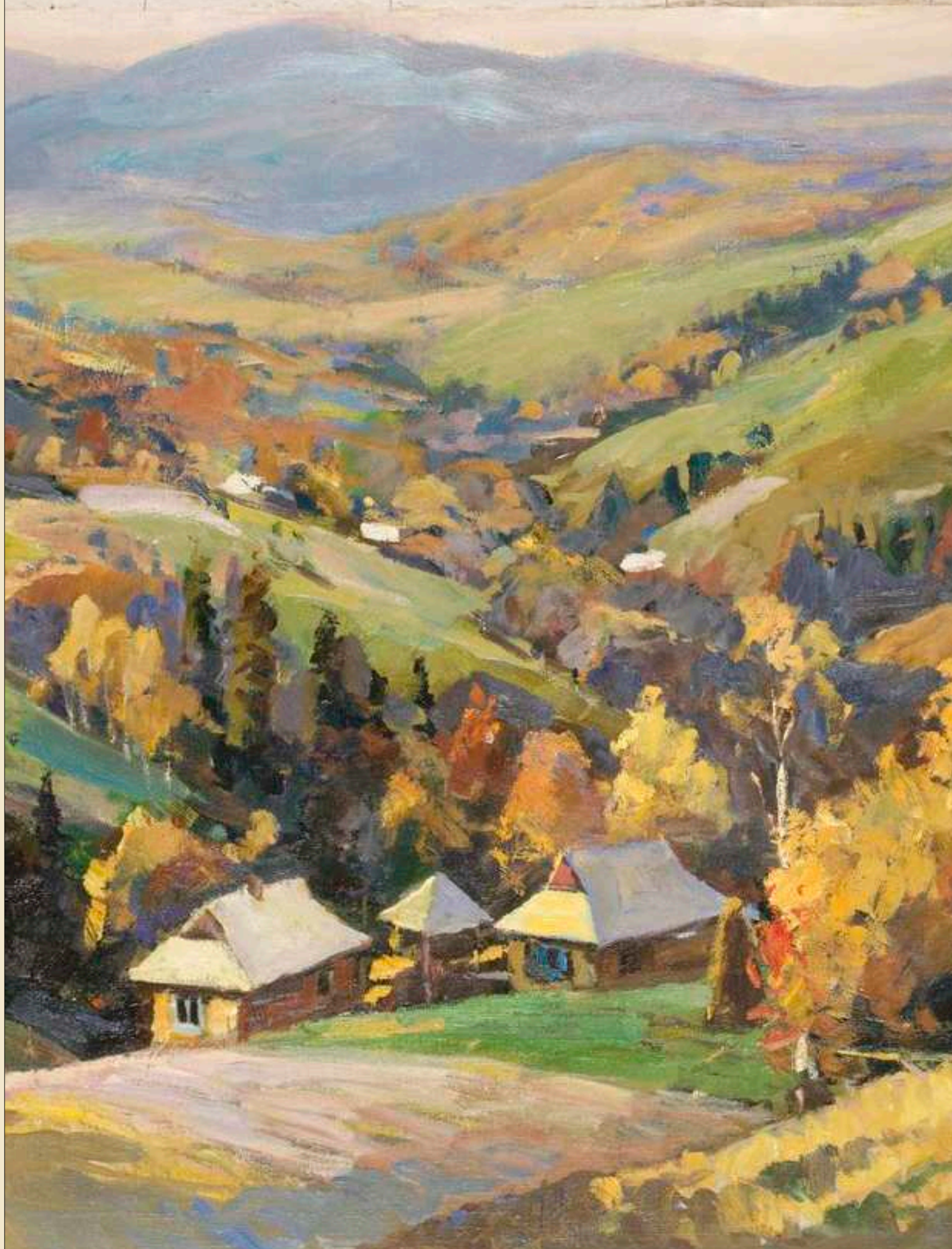
Rédaction du texte français par
Prof. *Olena Solomarska*

Design, maquette de l'édition
et mise en page générale par
Viktor Koudliak et *Raïssa Oliïnyk*

Mise en page du texte musical par
Iourii Iatsenko

Éditions Sigillaire
ISBN 978-2-37356-040-4
Dépôt légal : août 2016

© Sigillaire, 2016
© Dmytro Tchystiak, traduction française, 2016
© Stanislav Dovgiï, préface, 2016

«НАМ ПОРА ДЛЯ УКРАЇНИ ЖИТЬ!..»

Цього року Україна відзначає дві знакові дати: стошістдесятиріччя від дня народження та століття з дня пам'яті одного з найвизначніших діячів української культури — Івана Франка. Неможливо кількома словами схарактеризувати багатогранну діяльність цього велета Думки: поета, письменника, перекладача, політика, публіциста, історика, соціолога, мовознавця, психолога, теоретика літератури, економіста, орієнталіста… Постать направду неосяжна, спадкоємець титанів доби Відродження (недарма ж перекладав Данте), Іван Франко увесь свій вік до самозабуття працював для української науки та культури, стверджуючи особність нашого національного шляху, який нині утвердився у незалежній Державі.

Поетична творчість Івана Франка вражає своїм новаторством у мистецьких пошуках: тут і громадянська епіка, і витончена інтимна лірика, і філософсько-символічні узагальнення, і глибочина фольклорних джерел. Тому знаменно, що письменника першим із українців номінували на Нобелівську премію на початку минулого століття. А ще мистецьке обдарування цього видатного поета наснажувало і досі наснажує натхненням різні покоління наших композиторів. До його слова звертався засновник української національної музики Микола Лисенко, а також його послідовник, засновник Державного вокального квартету Яків Степовий. Твір «Не пора!» Дениса Січинського став символом боротьби за незалежність на Західній Україні, а «Ой ти, дівчино, з горіха зерня…» Анатолія Кос-Анатольського, перлина українського шістдесятництва, давно вважається народною піснею. Вишукані музичні композиції на слова Івана Франка створив фундатор українського музичного модернізму Борис Лятошинський і неоромантик Георгій Майборода…

Ми радіємо, що Мала академія наук України спільно з відомим письменником-перекладачем Дмитром Чистяком уже представила франкомовним читачам твори Андрія Малишка, Тараса Шевченка, Дмитра Павличка та Бориса Олійника, і нині складаємо свій вінок пошани Великому Каменяреві. Сподіваємося, що наша праця триватиме й відкриватиме європейським шанувальникам мистецтва нові скарби нашої культури, адже нині, коли Україна повертається до родини європейських народів, «пора великая єсть»…

СТАНІСЛАВ ДОВГИЙ
Президент
Малої академії наук України

«NOTRE GLOIRE EST DANS NOTRE PATRIE !»

Cette année l'Ukraine commémore deux dates mémorables : le 160e anniversaire de la naissance et le centenaire de la mort d'Ivan Franko, l'une des personnalités les plus remarquables de la culture ukrainienne. On ne saurait guère brosser en quelques lignes un portrait complet de ce titan de la Pensée : poète, prosateur, traducteur, homme d'État, journaliste, historien, sociologue, linguiste, psychologue, théoricien de littérature, économiste, orientaliste... Ivan Franko semble avoir hérité des grands esprits de la Renaissance cette diversité incroyable de talents (ce n'est pas un hasard s'il a traduit Dante en ukrainien), et c'est avec abnégation qu'il œuvrait jusqu'à son dernier souffle pour le développement de la culture et de la science ukrainienne, pour tracer un chemin national à notre pays afin qu'il devienne un État indépendant. Il se peut qu'une mort prématurée ait empêché à cette personnalité exceptionnelle de se voir décerner le Prix Nobel de littérature pour lequel on l'avait nominé...

L'œuvre poétique d'Ivan Franko nous enthousiasme par sa modernité dans les genres divers : on y trouve une épique sociale frappante, un lyrisme intime émouvant et un symbolisme philosophique profond issu du foklore traditionnel. Rien d'étonnant donc au fait que sa poésie inspire depuis plus de cent ans les générations des compositeurs ukrainiens. Ses textes ont été admirés par le fondateur de la musique nationale ukrainienne Mykola Lyssenko et par son disciple, fondateur du Quatuor vocal d'État, Iakiv Stepovyï. Le chant *Il est temps* de Denys Sitchynskyï est devenu un symbole de combat pour la liberté en Ukraine de l'Ouest, tandis que la romance *Oh, belle fille, la noisette est ta mère...* d'Anatoliï Kos-Anatolskyï, cette perle de la musique européenne, est devenue une chanson populaire. Borys Latochynskyï, fondateur du modernisme ukrainien en musique, et le néo-romantique Guéorguiï Maïboroda ont créé d'autres compositions remarquables sur les paroles d'Ivan Franko...

Nous nous réjouissons du fait que la Jeune académie des sciences en coopération avec Dmytro Tchystiak, notre écrivain et traducteur réputé, ait réussi à présenter aux lecteurs francophones les poèmes d'Andriï Malychko, de Taras Chevtchenko, de Dmytro Pavlytchko et de Borys Oliïnyk. Maintenant, c'est le tour de notre célèbre Ivan Franko. Nous espérons que notre travail fera découvrir aux amateurs européens de l'art ukrainien encore de nombreux trésors de notre culture afin que l'Ukraine revienne dans la famille des nations européennes, car « il est temps ! », comme l'a remarqué il y a un siècle cet Européen ukrainien qu' était Ivan Franko...
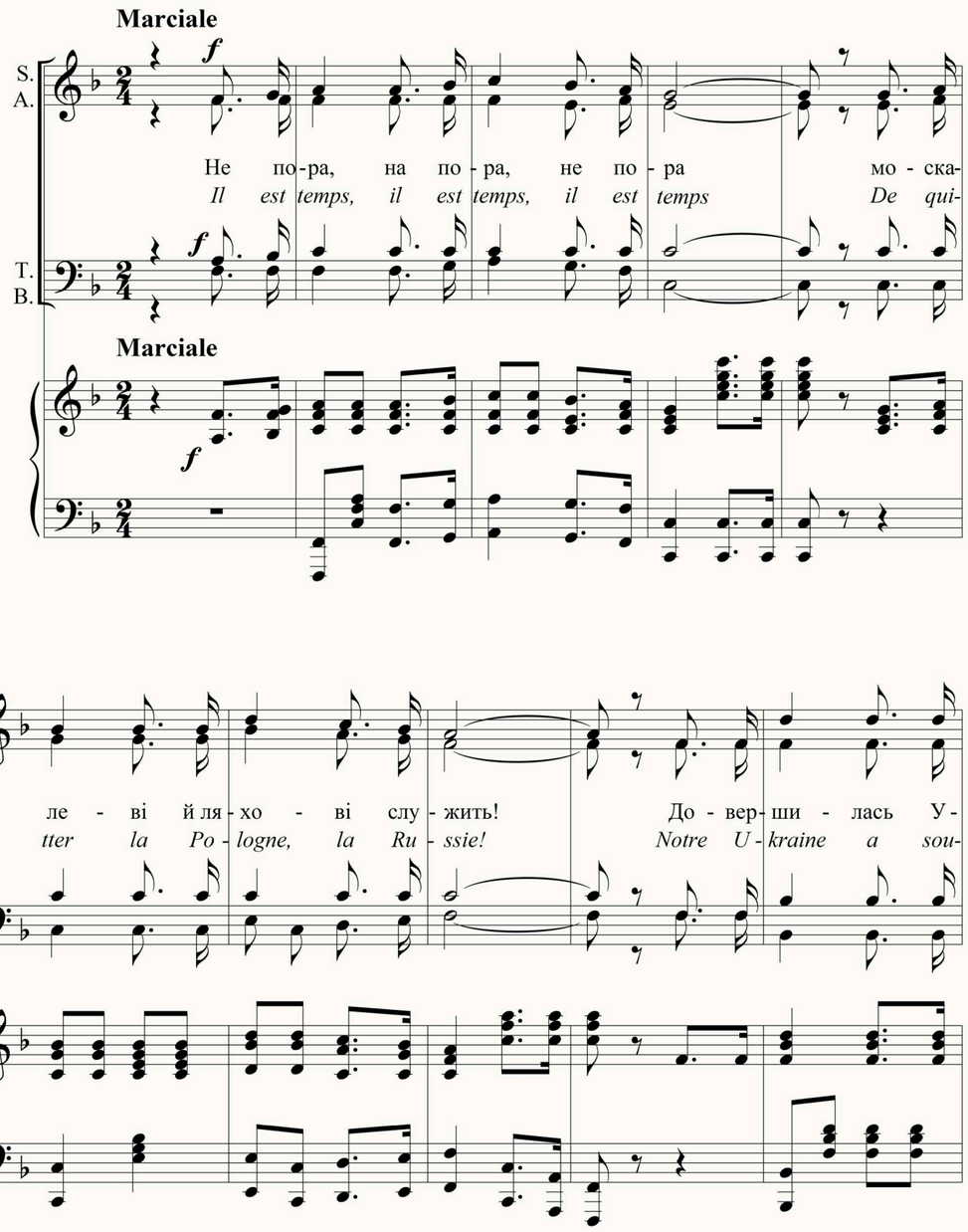
STANISLAV DOVGIÏ
Président de la Jeune Académie
des Sciences d'Ukraine
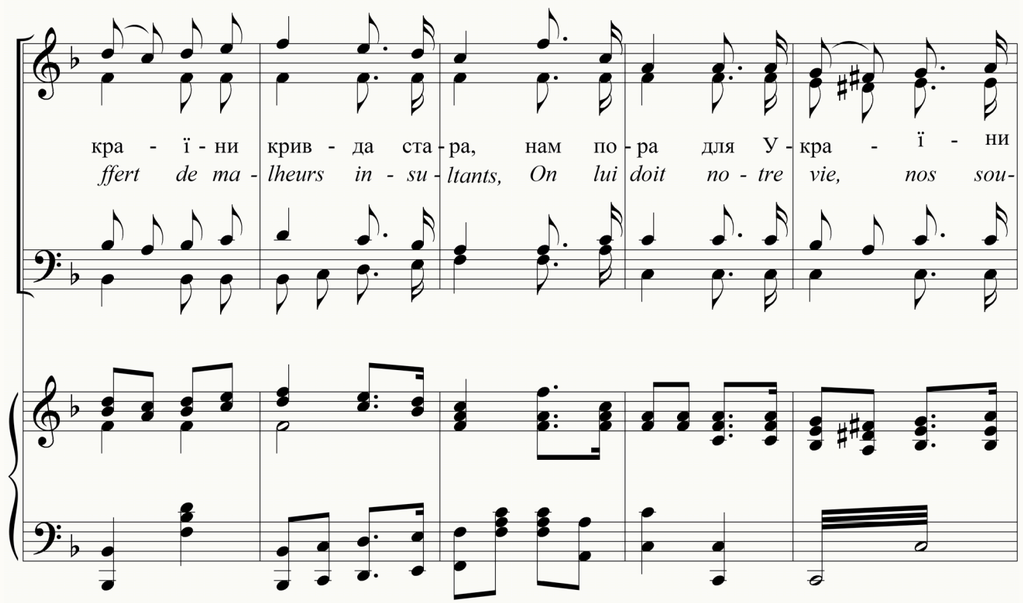
НЕ ПОРА
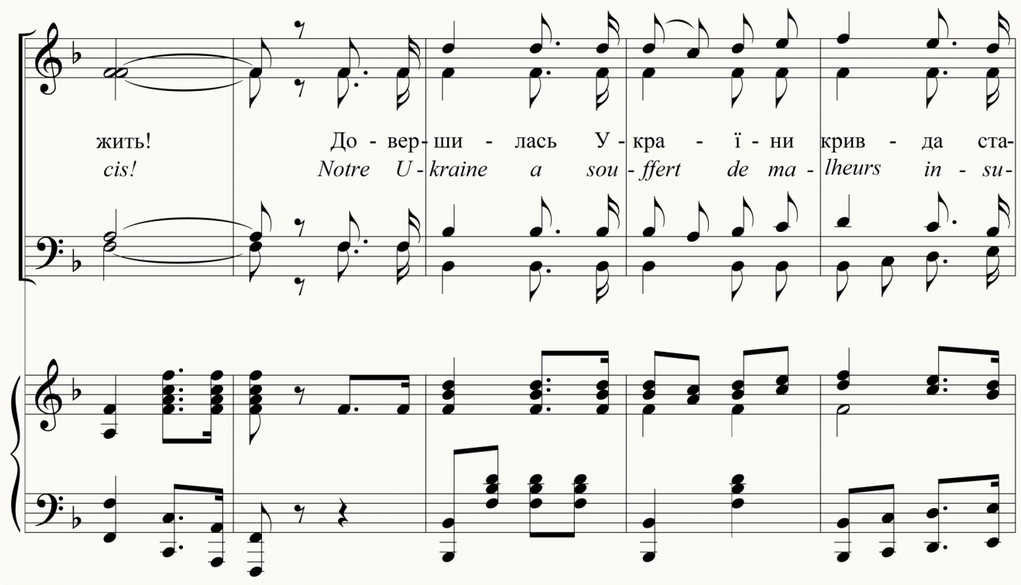
Музика: Денис Січинський
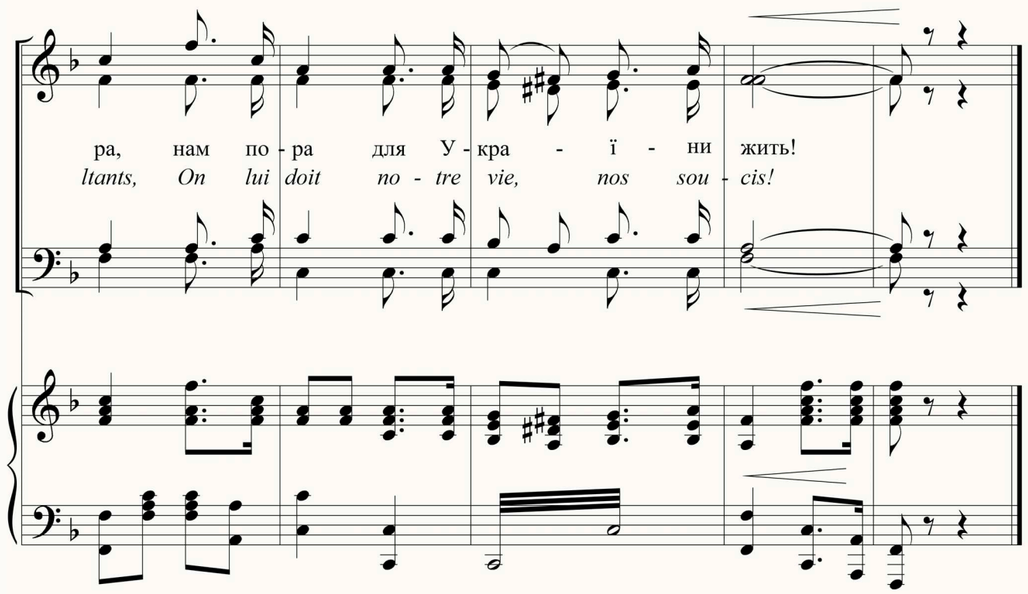
IL EST TEMPS !

Musique de Denys Sitchynskyï

Не пора, на пора, не пора
Москалеви й ляхови служить!
Довершилась України кривда стара,
Нам пора для України жить!

Не пора, не пора, не пора
За невигласків лить свою кров
І любити царя, що наш люд обдира, –
Для України наша любов!

Не пора, не пора, не пора
В рідну хату вносити роздор!
Най пропаде незгоди проклята мара!
Під Украйни єднаймось прапор!

Бо пора це великая єсть:
У завзятій, важкій боротьбі
Ми поляжем, щоб волю і славу і честь,
Рідний краю, здобути тобі!

Il est temps, il est temps, il est temps
De quitter la Pologne, la Russie !
Notre Ukraine a souffert de malheurs insultants,
On lui doit notre vie, nos soucis !

Il est temps, il est temps, il est temps
D’oublier notre amour pour le Tsar,
Il nous leurre sans cesse et il verse notre sang !
Notre amour pour l’Ukraine se déclare !

Il est temps, il est temps, il est temps
D’oublier les conflits des anciens,
On chassera les fantômes des querelles d’antan
Par l’union des drapeaux ukrainiens !

Car le temps mémorable est venu
De tomber au combat, ma fratrie,
Et l’Ukraine sera libre et enfin reconnue,
Notre gloire est dans notre patrie !

БЕЗМЕЖНЄЄ ПОЛЕ В СНІЖНОМУ ЗАВОЮ…

Музика: Микола Лисенко

Ô CHAMP INFINI, ENNEIGÉ, JE TE PRIE...

Musique de Mykola Lyssenko

Vivamente

f

Без-

Ô

ff *f* *mf*

меж - не - є по - ле в сніж - но - му за - во - ю, ох,

champ in - fi - ni, en - nei - gé, je te pri - e, Oh,

дай ме - ні об - ши - ру й во - лі! Я

rends - moi le calme et l'e-spa - ce, Je

сам се - ред те - бе, лиш кінь пі - до мно - ю, і

re - ste tout seul sur mon cheval et je cri - e Les

f

poco rit. *rall.* *a piena voce*

в сер - ці не - стерп - ні - ї бо - лі. Не -

maux poi - gnants me tra - ca - ssent! Che-

poco rit. *rall.*

f

Vivo

a tempo

си ж ме - не, ко - ню, по чи - сто - му по - лю, як

val, po - rte - moi dans ce champ, dans la nei - ge, Que

a tempo

(m.d.)

ви - хор, що тут - ка гу - ля - є, а
toutes les tem-pê - tes s'a - ba - ttent: A -

чень у - те - чу я від лю - то - го бо - лю, що
fin que je pa - rte plus vite, que s'a - llè - gent Ces

сер - це мо - є роз - ри - ва - є.
maux dont mon cœur nu é - cla - te!

(m.s.)

(m.d.)

Безмежнеє поле в сніжному завою,
Ох, дай мені обширу й волі!
Я сам серед тебе, лиш кінь підо мною,
І в серці нестерпнії болі.

Неси ж мене, коню, по чистому полю,
Як вихор, що тутка гуляє,
А чень утечу я від лютого болю,
Що серце моє розриває.

Ô champ infini, enneigé, je te prie,
Oh, rends-moi le calme et l'espace,
Je reste tout seul sur mon cheval et je crie
Les maux poignants me tracassent !

Cheval, porte-moi dans ce champ, dans la neige,
Que toutes les tempêtes s'abattent :
Afin que je parte plus vite, que s'allègent
Ces maux dont mon cœur nu éclate !

ОТСЕ ТАЯ СТЕЖЕЧКА…

Музика: Микола Лисенко

VOICI DONC LE PETIT CHEMIN...

Musique de Mykola Lyssenko

Andante semplice

poco rall.

О - тсе та - я сте - жеч - ка, де дів - чи - на йшла, що з мо - йо - го
Voi - ci donc le petit che - min... La fille a pa - ssé, Celle qui a pris

сер - деч - ка ща - стя у - нес - ла. Ось ту - ди пі - шла во - на,
mon bon-heur Dans mon cœur ble - ssé. Elle s'en est a - llée a - lors

p *rall.*

та гу - ля - ю - чи, з ін-шим сво - їм люб - чи-ком роз-мов - ля - ю - чи.
De son pas cha - rmant En pa - rlant tran - qui - lle-ment A un autre a - mant.

p *rall.*

poco a poco rall. *a tempo*

І мов ну - рок пер - ли ті
Moi, j'é - cou - tais ses pa-roles,

poco a poco rall. *a tempo*

на мор - сько - му дні, сквап - но так мій слух ло - вив
Comme d'au - tres en mer En plon - geant pê - chent au fond

rit.

всі сло - ва ї - ї. О - тсе та - я сте - жеч-ка із - ви - ва - єть -
Les perles é - phé - mères. Voi ci donc le petit che-min Qui tourne de cô -

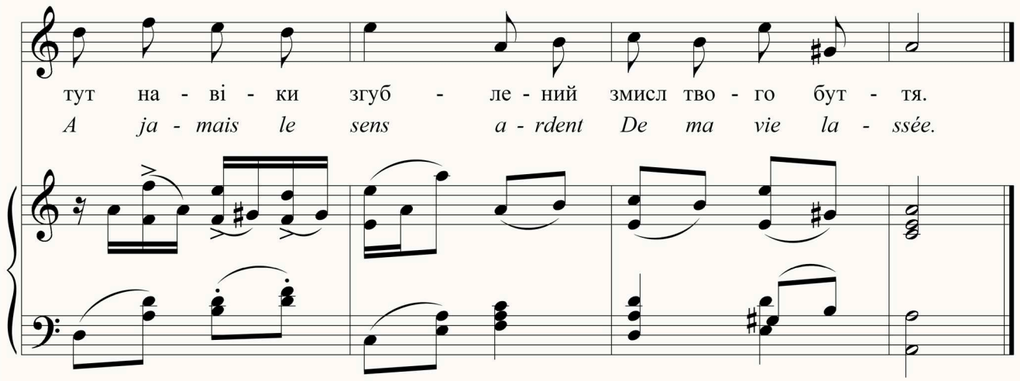
rit.

cresc.

ся, а у ме - не сер - день - ко роз - ри - ва - єть - ся.
té, Et mon pau - vre cœur a - mer Ri - sque d'é - cla - ter.

cresc.

За - ляг - ло на дні йо - го те важ - ке чут - тя:
Car au fond du cœur je sens Qu'i - ci j'ai lai - ssé

Отсе тая стежечка,
Де дівчина йшла,
Що з мойого сердечка
Щастя унесла.

Ось туди пішла вона
Та гуляючи,
З іншим своїм любчиком
Розмовляючи.

І мов нурок перли ті
На морському дні,
Сквапно так мій слух ловив
Всі слова її.

Отсе тая стежечка
Ізвивається,
А у мене серденько
Розривається.

Залягло на дні його
Те важке чуття:
Тут навіки згублений
Змисл твого буття.

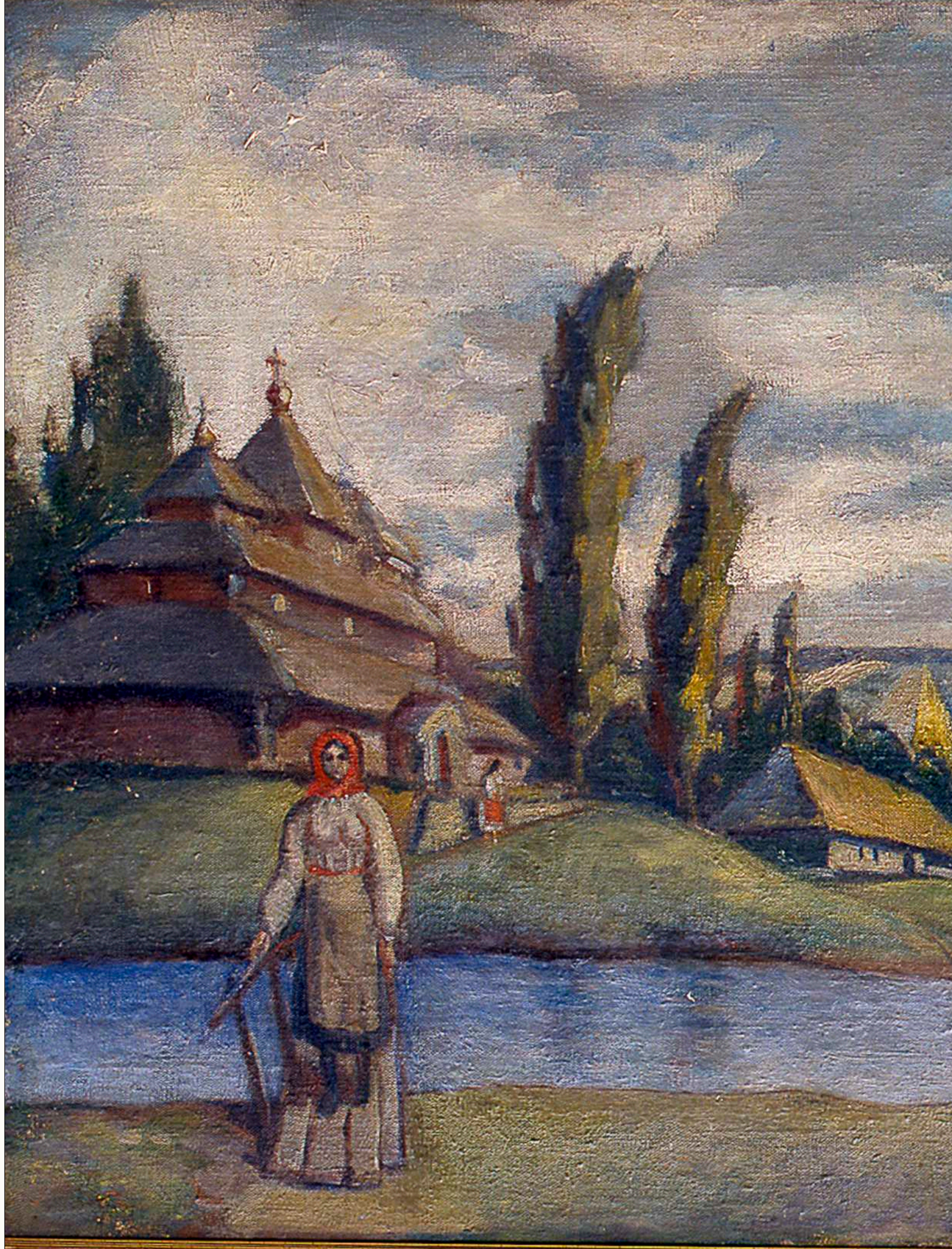
Voici donc le petit chemin...
La fille a passé,
Celle qui a pris mon bonheur
Dans mon cœur blessé.

Elle s’en est allée alors
De son pas charmant
En parlant tranquillement
A un autre amant.

Moi, j’écoutais ses paroles,
Comme d’autres en mer
En plongeant pêchent au fond
Les perles éphémères.

Voici donc le petit chemin
Qui tourne de côté,
Et mon pauvre cœur amer
Risque d’éclater.

Car au fond du cœur je sens
Qu’ici j’ai laissé
A jamais le sens ardent
De ma vie lassée.
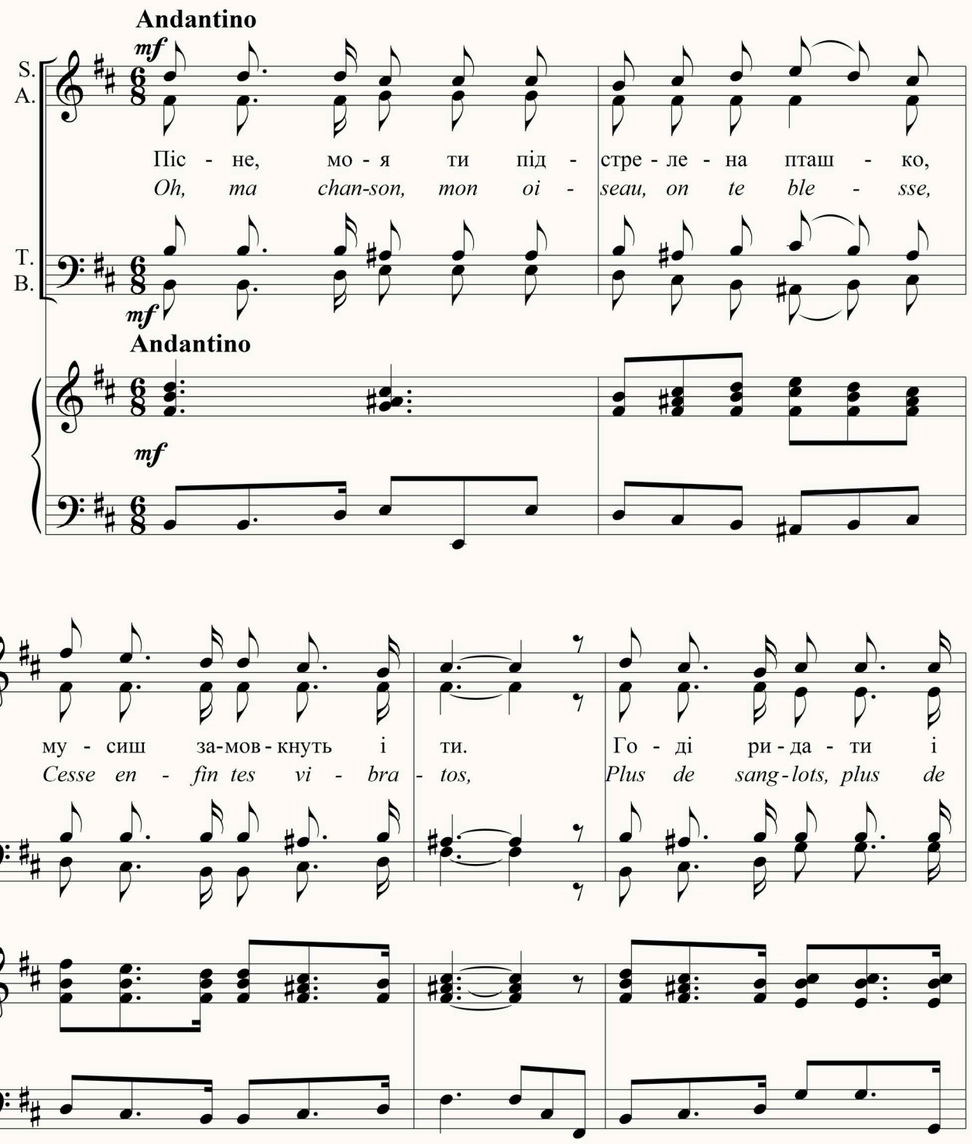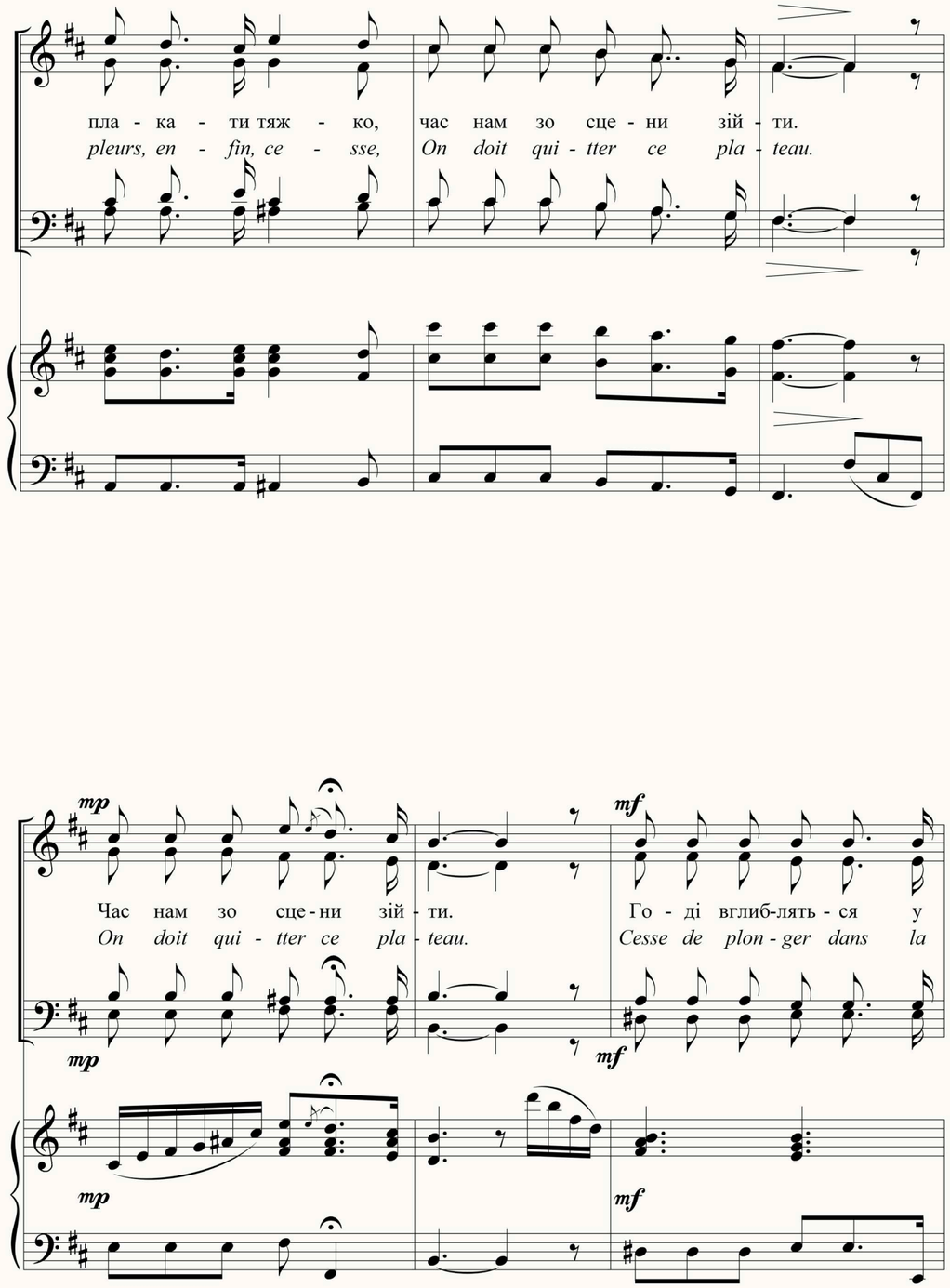

ПІСНЕ, МОЯ ТИ ПІДСТРЕЛЕНА ПТАШКО…

Музика: Денис Січинський

OH, MA CHANSON, MON OISEAU, ON TE BLESSE...

Musique de Denys Sitchynskyï
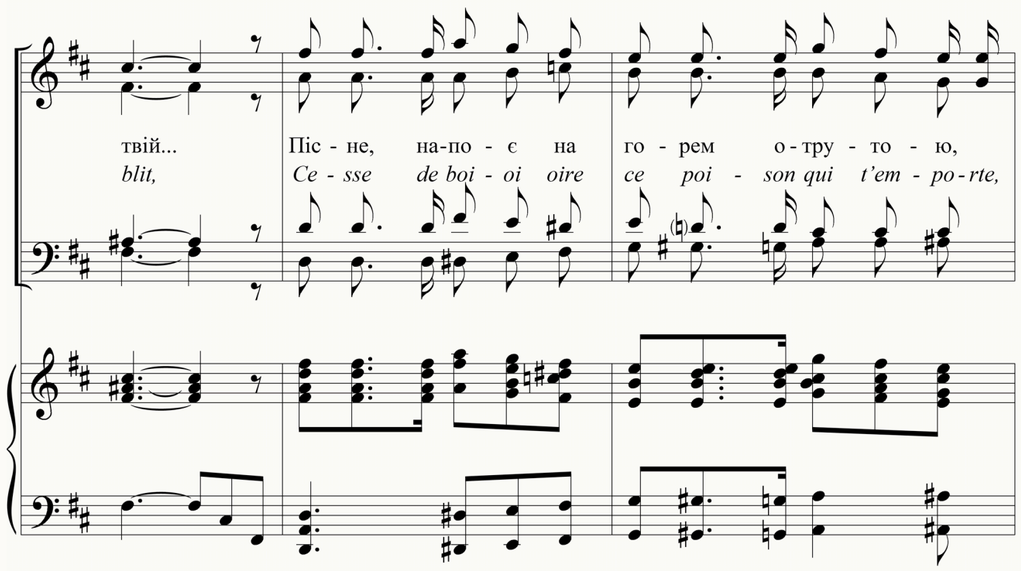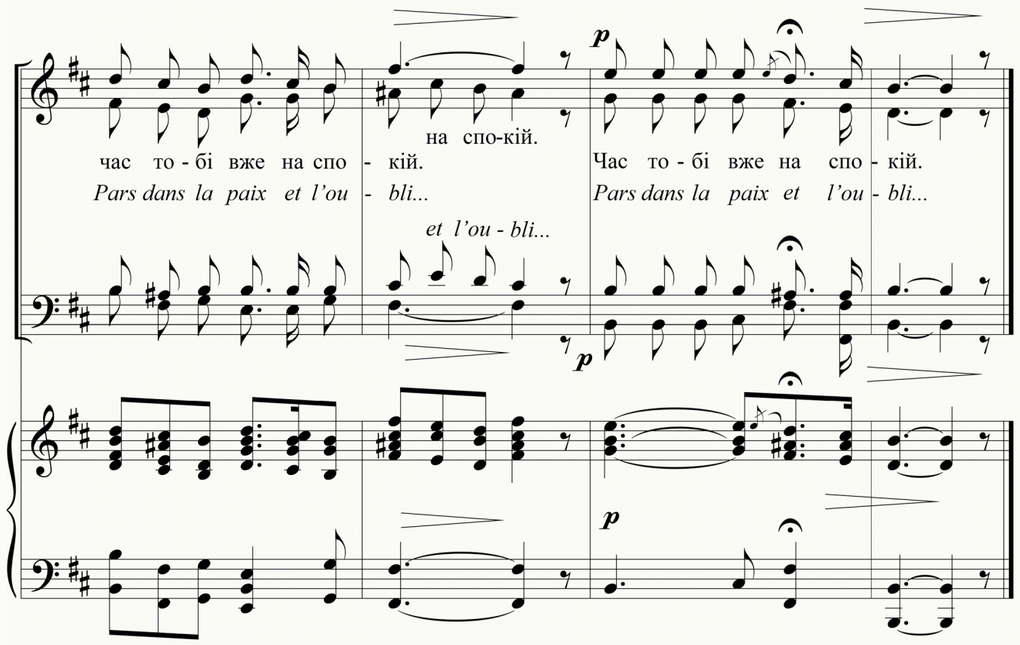

ра - ну за - тру - ту - ю, го - ді бла-гать о лю - бов.
plaie que tu po - o - rtes, Cesse tes è - bats a - mou - reux,

кров. Ка - па - є з сер - день - ка кров.
reux. Cou - le mon sang dou - lou - reux.

З кож-до - ю стро - фо - ю, з кож - до - ю ну - то - ю ка - па - є з сер-день-ка
Car à cha - que stro - phe, ma pauvre, à chaque no - te Cou - le mon sang dou - lou -

З кож - до-ю стро - фо - ю, з кож - до - ю ну - то - ю слаб-ша - є від - го-мін
Car à cha - que stro - phe, ma pauvre, à chaque no - te Ta voix loin-tai - ne fai -

Пісне, моя ти підстрелена пташко,
Мусиш замовкнуть і ти.
Годі ридати і плакати тяжко,
Час нам зо сцени зійти. } *Двічі*

Годі вглибляться у рану затрутую,
Годі благать о любов.
З кождою строфою, з кождою нутою
Капає з серденька кров. } *Двічі*

З кождою строфою, з кождою нутою
Слабшає відгомін твій...
Пісне, напоєна горем – отрутою,
Час тобі вже на спокій. } *Двічі*

Oh, ma chanson, mon oiseau, on te blesse,
Cesse enfin tes vibratos,
Plus de sanglots, plus de pleurs, enfin, cesse,
On doit quitter ce plateau. } *Bis*

Cesse de plonger dans la plaie que tu portes,
Cesse tes ébats amoureux,
Car à chaque strophe, ma pauvre, à chaque note
Coule mon sang douloureux. } *Bis*

Car à chaque strophe, ma pauvre, à chaque note,
Ta voix lointaine faiblit,
Cesse de boire ce poison qui t'emporte,
Pars dans la paix et l'oubli... } *Bis*

ЯК ПОЧУЄШ ВНОЧІ КРАЙ СВОЙОГО ВІКНА…

Музика: Денис Січинський

SI UN JOUR TU ENTENDS À TA FENÊTRE DES PLEURS...

Musique de Denys Sitchynskyï

Risoluto, ma non troppo ed espressivo

mf

p

Як по - чу - єш вно - чі край сво-
Si un jour tu en-tends à ta

p

йо - го вік-на, що щось пла - че і хли - па - є важ - ко, не три-
fenê - tre des pleurs, Ou ces pau - vres sang-lots qui y tom - bent, N'y prête

вож - ся зов-сім, не збав-ляй со - бі сна, не ди -
pas a - tten-tion, fixe tes son - ges en fleur, Ne cherche

rit.

pp *a tempo*

ви - ся в той бік, мо - я пташ - ко! Се не
pas à com - prendre, ma co - lom - be! Ce n'est

rit.

pp *a tempo*

та си - ро - та, що без ма - ми блу - ка, не го -
pas l'o - rphe - lin qui in - voque sa ma - man, Ce n'est

rit. a tempo

лод - ний жеб - рак, мо - я зір - ко; се роз-
pas l'un des gueux, mon é - toi - le, C'est ma

rit. a tempo

mp

пу - ка мо-я, нев - ти - ши - ма тос-ка, се лю-
dé - so - la-tion, c'est mon pau - vre tou-rment, Mon a-

mp

бов мо - я пла - че так гір - ко. Се роз-
mour qui sang-lotent et qui râ - lent... C'est ma

f p

пу - ка мо - я, нев - ти - ши - ма тос-ка, се лю-
dé - so - la-tion, c'est mon pau - vre tou-rment, Mon a-

p

f

rit.

- бов мо - я пла - че так гір - ко.
- mour qui sang-lotent et qui râ - lent...

rit.

Як почуєш вночі край свойого вікна,
Що щось плаче і хлипає важко,
Не тривожся зовсім, не збавляй собі сна,
Не дивися в той бік, моя пташко!

Се не та сирота, що без мами блука,
Не голодний жебрак, моя зірко;
Се розпука моя, невтишима тоска,
Се любов моя плаче так гірко.
Се розпука моя, невтишима тоска,
Се любов моя плаче так гірко.

Si un jour tu entends à ta fenêtre des pleurs,
Ou ces pauvres sanglots qui y tombent,
N'y prête pas attention, fixe tes songes en fleur,
Ne cherche pas à comprendre, ma colombe !

Ce n'est pas l'orphelin qui invoque sa maman,
Ce n'est pas l'un des gueux, mon étoile,
C'est ma désolation, c'est mon pauvre tourment,
Mon amour qui sanglotent et qui râlent...
C'est ma désolation, c'est mon pauvre tourment,
Mon amour qui sanglotent et qui râlent...

РОЗВІЙТЕСЯ З ВІТРОМ, ЛИСТОЧКИ ЗІВ'ЯЛІ!..

Музика: Яків Степовий

VOLEZ DANS LES VENTS, VOUS, MES FEUILLES FANÉES !..

Musique de Iakiv Stepovyï

Andante cantabile

p *sempre legato* *dim.*

poco rit. *p* *a tempo*

Роз - вій - те - ся з віт - ром, ли -
Vo - lez dans les vents, vous, mes

poco rit. *a tempo*

сточ - ки зі - в'я - лі, роз - вій - тесь, як ти - хе, ти - хе зіт - хан - ня! Не -
feu - illes fa - né - es, Ain - si qu'un sou - pir, un mu - rmu - re, Mes

poco cresc. *p*

зго - є - ні ра - ни, не - вти - ше - ні жа - лі, за -
plaies dou - lou - reu - ses, mes plain - tes da - mné - es, L'a -

poco cresc.

dim. poco a poco *poco rit.* *accel.*

вмер - ле - є в сер - ці, в сер - ці ко - хан - ня.
mour qui s'é - teint, mon cœur qui pe - rdu - re

p dim. poco a poco *poco rit.* *accel.*

rit. *poco con moto* *p*

В зі - в'я - лих ли - сточ - ках хто
Qui peut re - trou - ver dans ces

rit. *p* *poco con moto*

мо - же вга - да - ти кра - су всю зе - ле - но - го
feu - eu - illes, dé - jà mo - rtes, Le vert des fo - rêts flo - ri - ssa -

poco a poco acceler. e cresc.

га - ю? Хто взна - є, я - кий я чут - тя скарб ба-га - тий,
an - tes, Qui peut re-trou-ver l'é-mo - tion que je po - rte,

poco a poco acceler. e cresc.

poco allarg.

ба - га - тий в ті вбо - гі - ї вір - ші вкла - да -
je po - rte Dans ces pau-vres vers qui me han -

poco allarg.

ю? Ті скар - би най-кра - щі ду -
tent? Oh, mes é - mo-tions, tré - sors

p

poco animando
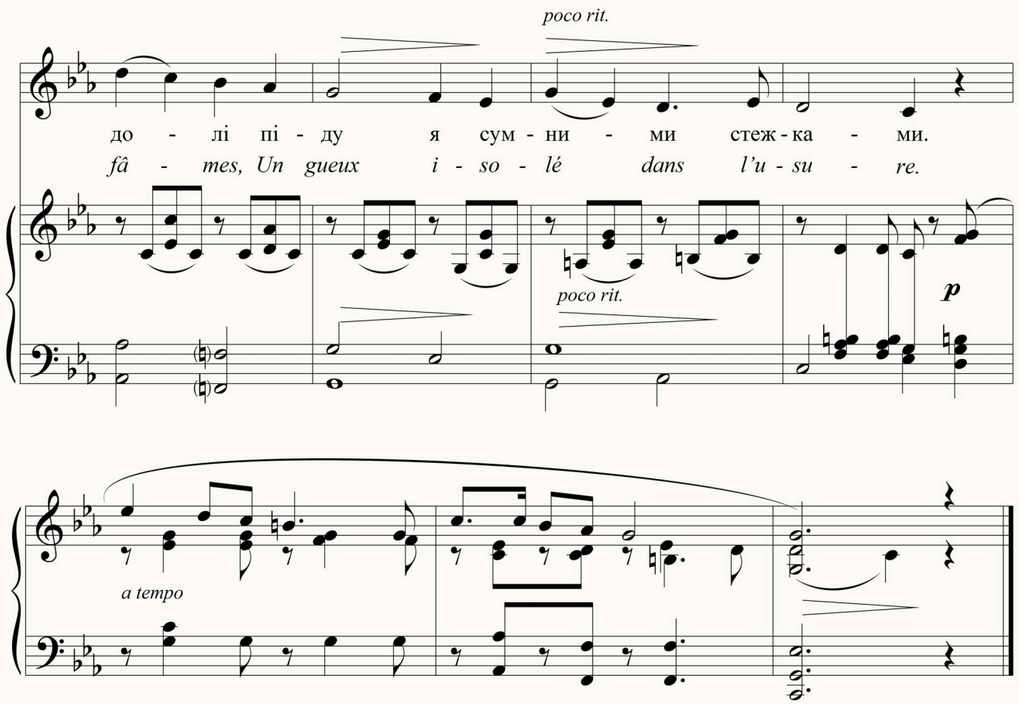
ші мо-ло-до - ї роз - тра - тив-ши мар-но, ох, мар - но без тя - ми,
de mon â - me, Si jeu - nes, mais vite ga-spi - llé - es sans me-su - re,

poco animando

p *a tempo*

жеб - рак о - ди - но - кий, на - зу - стріч не -
Je che - rche mon sort sur les rou - tes in -

a tempo

Розвійтеся з вітром, листочки зів'ялі,
Розвійтесь, як тихе зітхання!
Незгоєні рани, невтишені жалі,
Завмерлеє в серці кохання.

В зів'ялих листочках хто може вгадати
Красу всю зеленого гаю?
Хто взнає, який я чуття скарб багатий
В ті вбогії вірші вкладаю?

Ті скарби найкращі душі молодої
Розтративши марно, без тями,
Жебрак одинокий, назустріч недолі
Піду я сумними стежками.

Volez dans les vents, vous, mes feuilles fanées,
Ainsi qu'un soupir, un murmure,
Mes plaies douloureuses, mes plaintes damnées,
L'amour qui s'éteint, mon cœur qui perdure...

Qui peut retrouver dans ces feuilles, déjà mortes,
Le vert des forêts florissantes,
Qui peut retrouver l'émotion que je porte, je porte
Dans ces pauvres vers qui me hantent ?

Oh, mes émotions, trésors de mon âme,
Si jeunes, mais vite gaspillées sans mesure,
Je cherche mon sort sur les routes infâmes,
Un gueux isolé dans l'usure.

ОЙ ТИ, ДІВЧИНО, З ГОРІХА ЗЕРНЯ…

Музика: Анатолій Кос-Анатольський

OH, BELLE FILLE, LA NOISETTE EST TA MÈRE...

Musique d'Anatoliï Kos-Anatolskyï

Moderato sostenuto, molto espressivo

mf

mp

Ой ти, дів - чи - но, з го - рі - ха зер - ня,
Oh, belle fille, la noi - sette est ta mè - re!
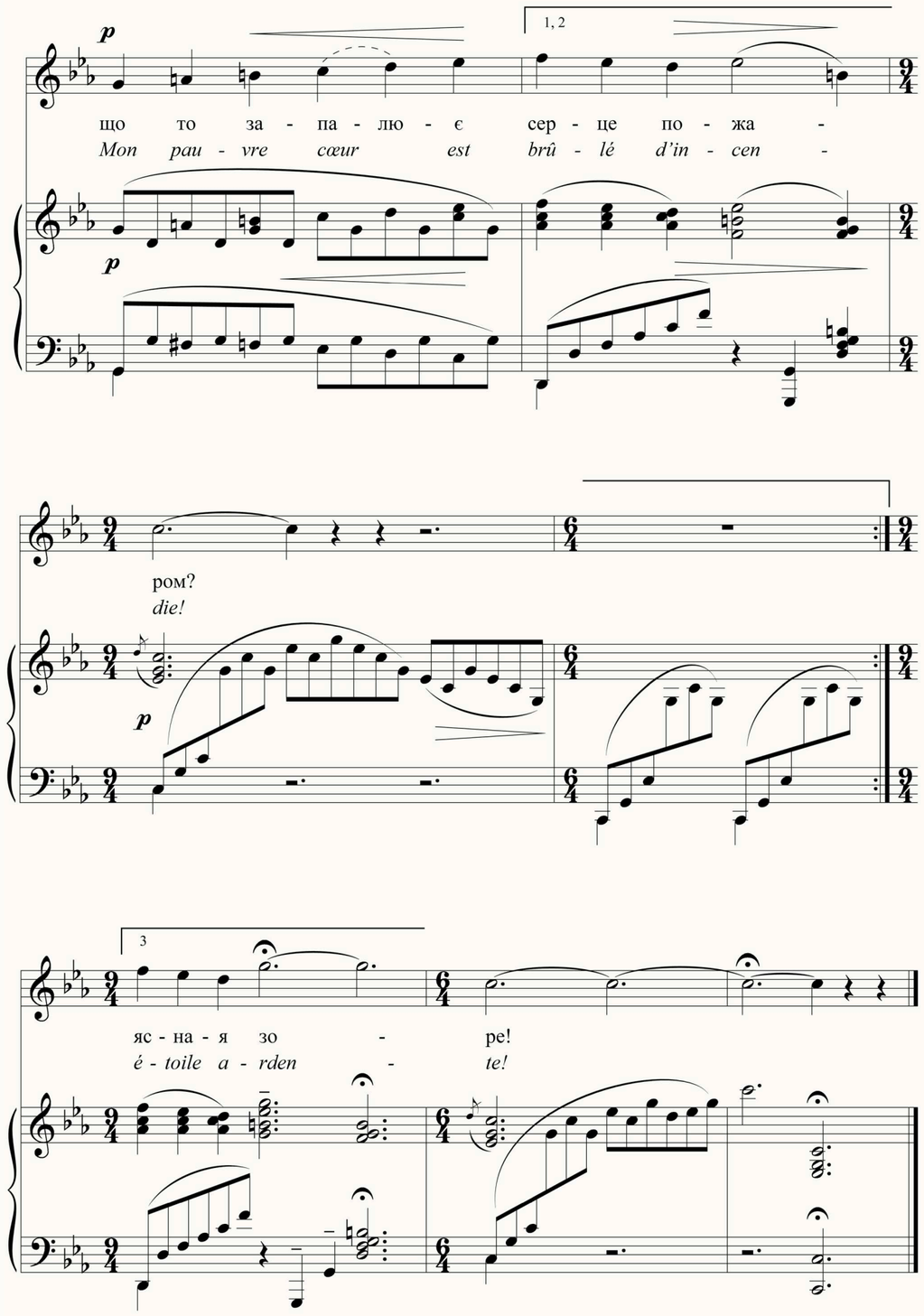
чом тво - є сер - день - ко ко - лю - че тер - ня?
Pou - rquoi ton cœur blesse comme une rose a - mè - re?

Чом тво - ї ус - тонь - ка ти - ха мо - лит - ва,
Pou - rquoi ta bouche est une dou - ce pri - è - re

а тво - є сло - во ос - тре, як брит - ва?
Et ta pa - role est une lame meu - rtriè - re?

f

Чом тво - ї о - чі ся - ють тим жа - ром,
De la cha - leur que tes yeux i - rra - dient

Ой ти, дівчино, з горіха зерня,
Чом твоє серденько – колюче терня?
Чом твої устонька – тиха молитва,
А твоє слово остре, як бритва?
Чом твої очі сяють тим жаром,
Що то запалює серце пожаром?

Ох, тії очі темніші ночі,
Хто в них задивиться, й сонця не хоче!
І чом твій усміх – для мене скрута,
Серце бентежить, як буря люта?
Ой ти, дівчино, ясная зоре!
Ти мої радощі, ти моє горе!

Ой ти, дівчино, з горіха зерня,
Чом твоє серденько – колюче терня?
Тебе кидаючи, любити мушу,
Тебе кохаючи, загублю душу.
Ти моя радість, ти моє горе!
Ой ти, дівчино, ясная зоре!

Oh, belle fille, la noisette est ta mère !
Pourquoi ton cœur blesse comme une rose amère ?
Pourquoi ta bouche est une douce prière
Et ta parole est une lame meurtrière ?
De la chaleur que tes yeux irradient
Mon pauvre cœur est brûlé d'incendie !

Tes yeux sont noirs : même la nuit est moins noire !
Plus de soleil pour ceux qui veulent y boire.
Si ton sourire adorable me guette,
Il fait tourner dans mon cœur la tempête !
Oh, belle fille, étoile ardente,
Tu es la joie et le mal qui tourmentent !

Oh, belle fille, la noisette est ta mère,
Pourquoi ton cœur blesse comme une rose amère ?
En te quittant, je te laisse, ma dame,
Mon pauvre amour qui me fait perdre l'âme !
Tu es la joie et le mal qui tourmentent,
Oh, belle fille, étoile ardente !

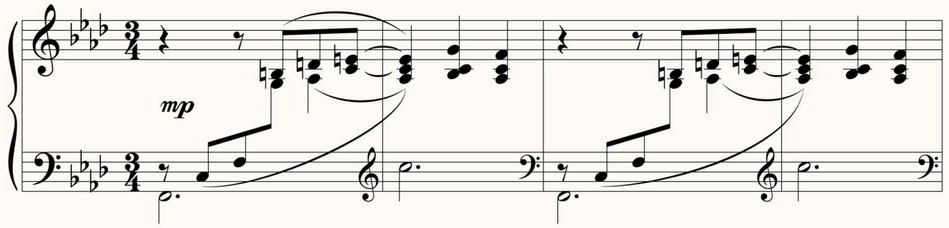
НЕ МИНАЙ З ПОГОРДОЮ…
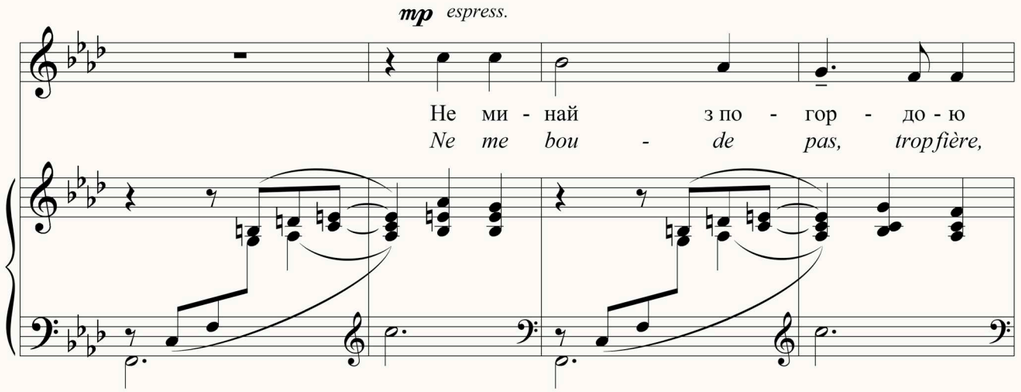
Музика: Георгій Майборода

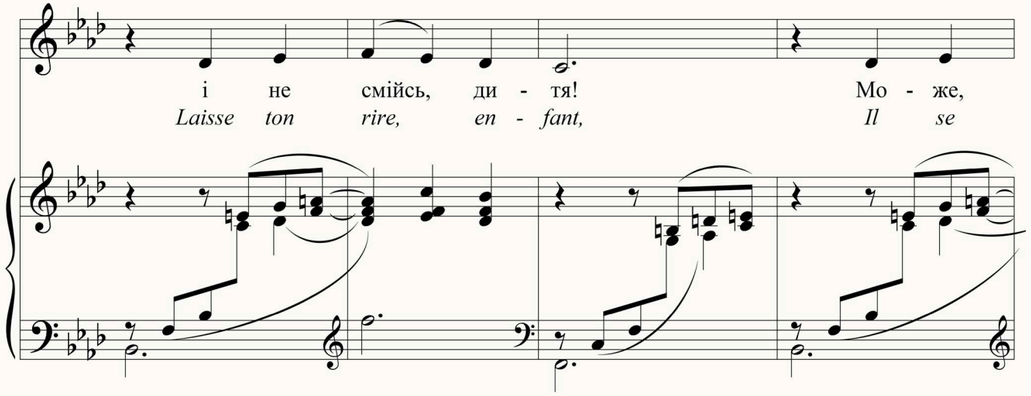
NE ME BOUDE PAS, TROP FIÈRE...

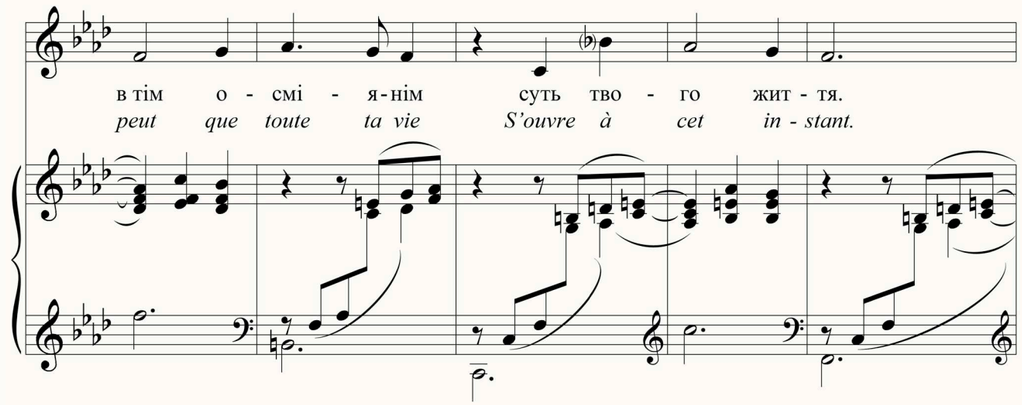
Musique de Guéorguiï Maïboroda

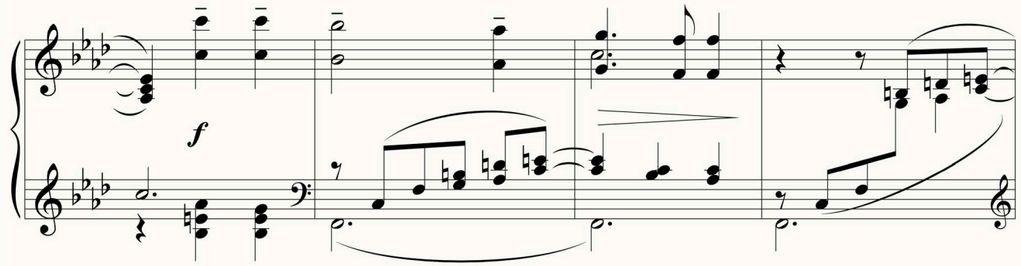
Con moto, espressivo

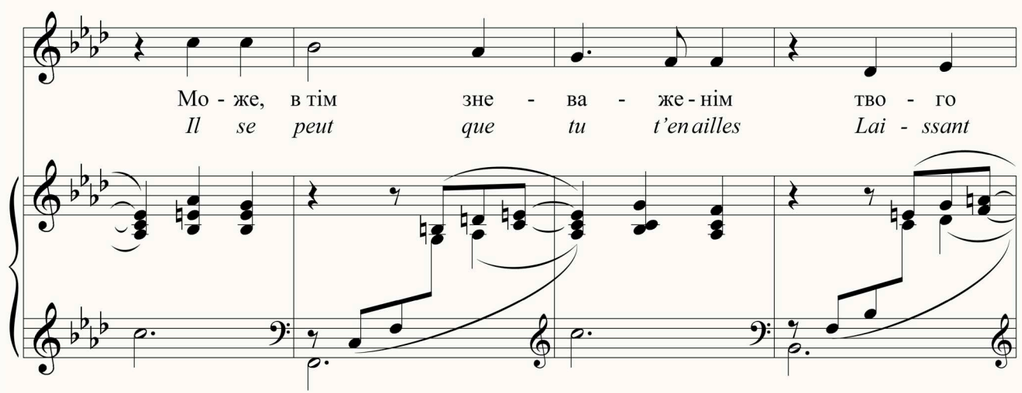

щас - тя карб, мо - же, в тім по -
ton bon - heur, Il se peut que

горд - же - нім є лю - бо - ві скарб.
reste i - ci L'a - mour de ton cœur.

Є лю - бо - ві
L'a - mour de ton

poco rit. *a tempo*

скарб.
cœur.

poco rit.

mf *a tempo*

p *dolce*

Мо - же, сміх твій ни - ніш - ній,
Et ton ri - re d'au - jou-rd'hui,

p

p

сріб - ний та дзвін - кий,
Gri - sé et so - nore,

p

poco a poco cresc.

ста - не в тво - їй па - м'я-ті за до - кір гір -
De - vien - dra en sou - ve-nir Un re - proche en -

mf

poco a poco cresc.

f

кий. Ста - не в тво - їй па - м'я-ті
core. De - vien - dra en sou - ve-nir

f

за до - кір гір - кий.
Un re - proche en - core.

rit. *a tempo*

За до - кір гір - кий.
Un re - proche en - core.

rit. *a tempo* *f*

rit. e dim. *p*

Не минай з погордою
І не смійсь, дитя!
Може, в тім осміянім
Суть твого життя.

Може, в тім зневаженім
Твого щастя карб,
Може, в тім погордженім
Є любові скарб. } *Двічі*

Може, сміх твій нинішній,
Срібний та дзвінкий,
Стане в твоїй пам'яті
За докір гіркий. } *Двічі*

Ne me boude pas, trop fière,
Laisse ton rire, enfant,
Il se peut que toute ta vie
S’ouvre à cet instant.

Il se peut que tu t’en ailles
Laissant ton bonheur,
Il se peut que reste ici
L’amour de ton cœur. } *Bis*

Et ton rire d’aujourd’hui,
Grisé et sonore,
Deviendra en souvenir
Un reproche encore. } *Bis*
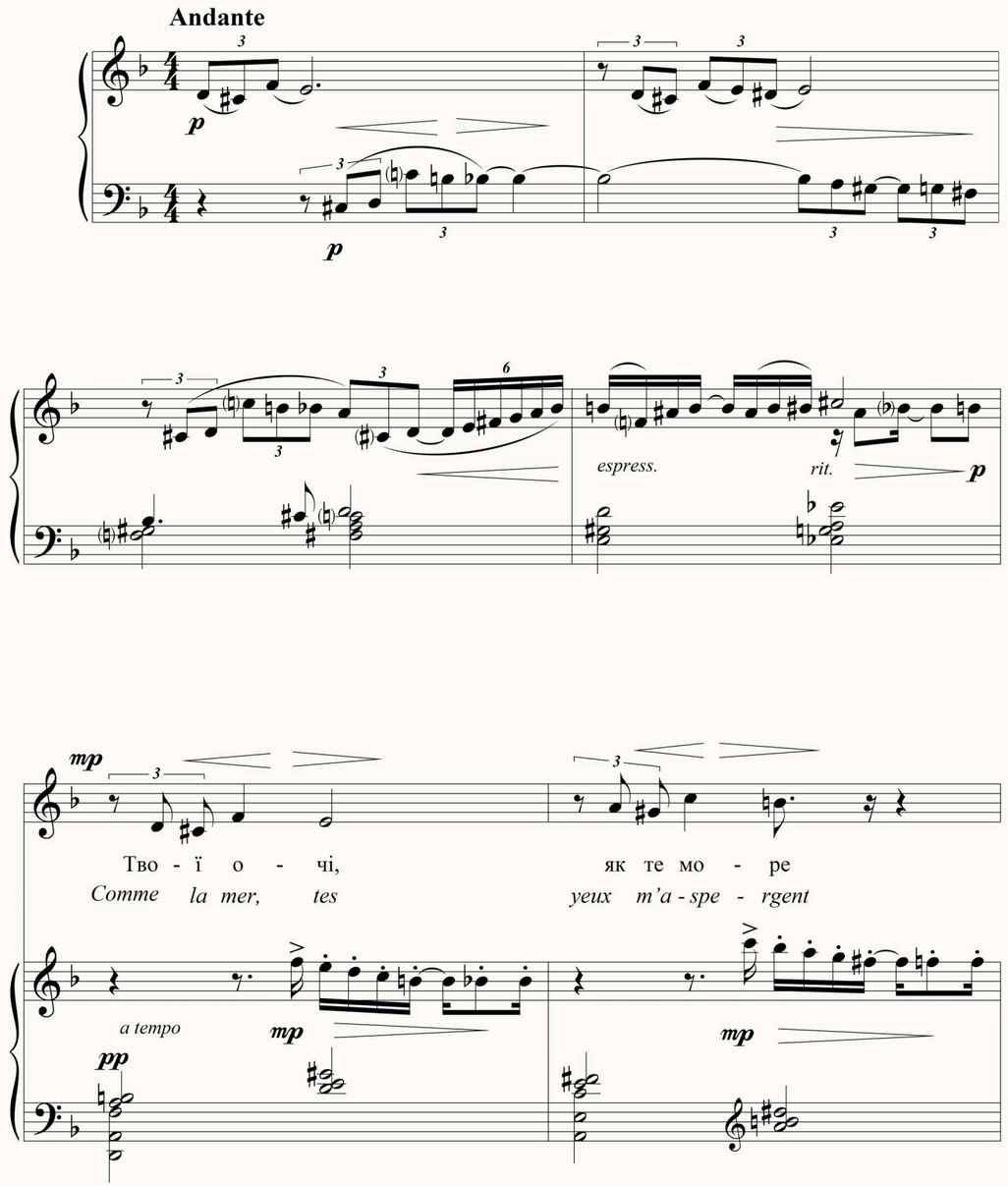

ТВОЇ ОЧІ, ЯК ТЕ МОРЕ…

Музика: Петро Поляков

COMME LA MER, TES YEUX M’ASPERGENT...

Musique de Petro Polakov

су - по - кій - не, світ - ля - не:
Dans le calme et la lu - mière.

pp

mp

сер - ця мо - го дав - нє го - ре,
Tous les maux du cœur i - mme - rgent,

pp

p

мов пи - лин - ка, в них то - не.
Comme des brins d'une fine pou - ssière.

poco a poco più mosso

p *espress.*

Тво - ї о - чі, мов_ кри - ни - ця чис - та
Comme un puits, tes yeux me gla - cent, Comme un

poco a poco più mosso
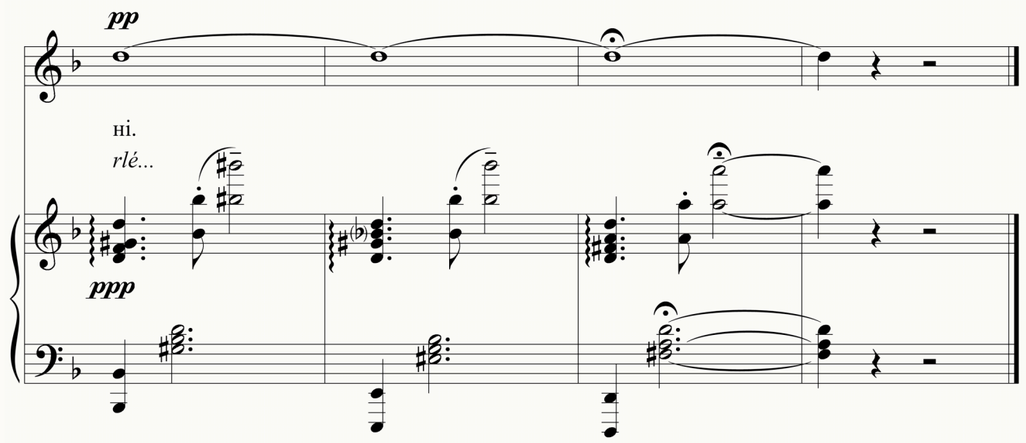
на пер - ло - вім дні, а на - ді - я, мов зір -
puits au fond pe - rlé. Mais l'é-clair de l'e - spé -

p

ни - ця, з них про - блис - ку - є ме -
ran - ce Dans leur feu m'a - vait pa -

ten.

colla parte

Твої очі, як те море
Супокійне, світляне;
Серця мого давнє горе,
Мов пилинка, в них тоне.

Твої очі, мов криниця
Чиста на перловім дні,
А надія, мов зірниця,
З них проблискує мені.

Comme la mer, tes yeux m’aspergent
Dans le calme et la lumière.
Tous les maux du cœur immergent,
Comme des brins d’une fine poussière.

Comme un puits, tes yeux me glacent,
Comme un puits au fond perlé.
Mais l’éclair de l’espérance
Dans leur feu m’avait parlé...

ЧОМУ НЕ СМІЄШСЯ НІКОЛИ?..

Музика: Борис Лятошинський

POURQUOI JAMAIS JE N'ENTENDS RIRE ?..

Musique de Borys Latochynskyï

Moderato ***p***

Чо - му не смі - єш - ся ні - ко - ли? Чи в твойо-му сер-ці зи-

Pou-rquoi ja-mais je n'en-tends ri - re L'hi-ver in-fi - ni de ton

poco rit.

ма, і го - ре змо-ро - зи - ло ду - шу, що смі - ху у гор-лі не-

cœur? Ta voix est pri-vée d'a-llé - gre - sse, Ton âme est ge - lée de ma-

poco rit.

a tempo

ма? Чо - му не смі - єш - ся ні - ко - ли? Чи, мо - же, ле-жить я-кий

lheur... Pou-rquoi ja-mais je n'en-tends ri - re Ta voix,serait-elle prise de pé-

a tempo

гріх ве - ли-кий на тво-їм сум - лін - ні і здав-лю - є ра-діс-ний

ché? Pèse-t-il-sur ta tri-ste con - scien-ce Qui fe-rme les ri-res ca-

f *rit. colla parte*

p *a tempo*
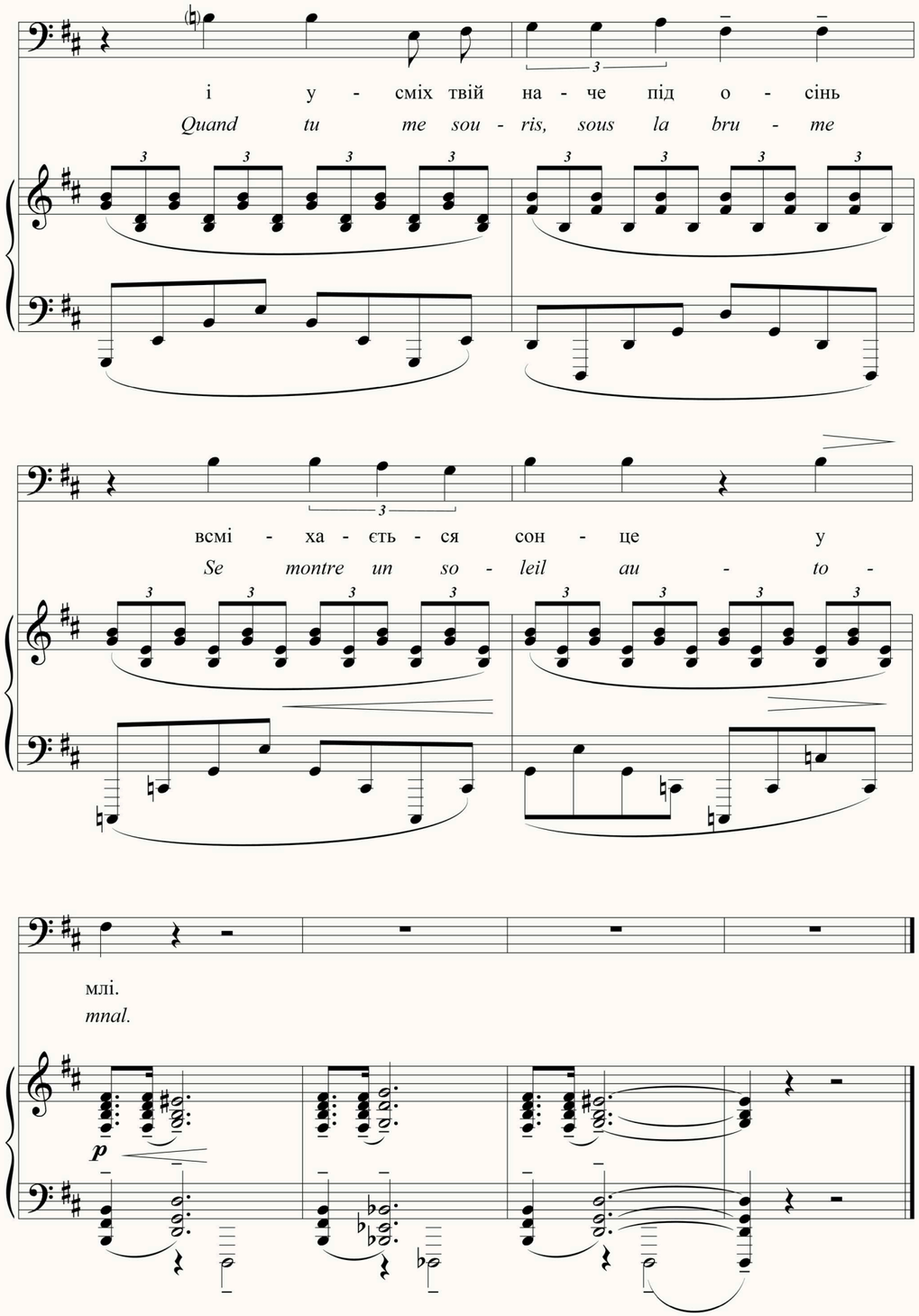
сміх? Ле - жить я - кийсь сму - ток та - єм - ний

chés? Je vois une tri - stesse my - sté - rieu - se

sf ***p*** *a tempo*

на тво - їм чу - до - вім чо - лі,

Qui flotte sur ton front vi - rgi - nal.

Чому не смієшся ніколи?
Чи в твойому серці зима,
І горе зморозило душу,
Що сміху у горлі нема?

Чому не смієшся ніколи?
Чи, може, лежить який гріх
Великий на твоїм сумлінні
І здавлює радісний сміх?

Лежить якийсь смуток таємний
На твоїм чудовім чолі,
І усміх твій – наче під осінь
Всміхається сонце у млі.

Pourquoi jamais je n’entends rire
L’hiver infini de ton cœur ?
Ta voix est privée d’allégresse,
Ton âme est gelée de malheur...

Pourquoi jamais je n’entends rire
Ta voix, serait-elle prise de péché ?
Pèse-t-il sur ta triste conscience
Qui ferme les rires cachés ?

Je vois une tristesse mystérieuse
Qui flotte sur ton front virginal.
Quand tu me souris, sous la brume
Se montre un soleil automnal.

ЗМІСТ

Станіслав Довгий.
«Нам пора для України жить!» 6

Не пора
Музика *Д. Січинського* 8

Безмежнеє поле в сніжному завою…
Музика *М. Лисенка* 12

Отсе тая стежечка…
Музика *М. Лисенка* 17

Пісне, моя ти підстрелена пташко…
Музика *Д. Січинського* 22

Як почуєш вночі край свойого вікна…
Музика *Д. Січинського* 28

Розвійтеся з вітром, листочки зів'ялі!..
Музика *Я. Степового* 32

Ой ти, дівчино, з горіха зерня…
Музика *А. Кос-Анатольського* 38

Не минай з погордою…
Музика *Г. Майбороди* 42

Твої очі, як те море…
Музика *П. Полякова* 49

Чому не смієшся ніколи?..
Музика *Б. Лятошинського* 54

TABLE DES MATIERES

Stanislav Dovgiï.
« Le temps mémorable est venu ! » 7

Il est temps !
Musique de *D. Sitchynskyï* 8

Ô champ infini, enneigé, je te prie...
Musique de *M. Lyssenko* 12

Voici donc le petit chemin...
Musique de *M. Lyssenko* 17

Oh, ma chanson, mon oiseau, on te blesse...
Musique de *D. Sitchynskyï* 22

Si un jour tu entends à ta fenêtre des pleurs...
Musique de *D. Sitchynskyï* 28

Volez dans les vents, vous, mes feuilles fanées !..
Musique de *I. Stepovyï* 32

Oh, belle fille, la noisette est ta mère...
Musique d'*A. Kos-Anatolskyï* 38

Ne me boude pas, trop fière...
Musique de *G. Maïboroda* 42

Comme la mer, tes yeux m'aspergent...
Musique de *P. Polakov* 49

Pourquoi jamais je n'entends rire ?..
Musique de *B. Latochynskyï* 54